

Haab om, at man skal faa noget godt ud af det.

Lovforslagets enkelte Bestemmelser tror jeg som Helhed have truffet nogenlunde det rette. Enkelte Smaating kunde der maaske være Grund til for det Udvalg, det antagelig er Meningen at ned sætte, at overveje. Jeg skal blandt andet med Henblik paa § 3 henstille, om det ikke kunde være ønskeligt i samme Forbindelse, som man taler om Anmeldelsespligt, at indføre en Bestemmelse om Anmeldelsesret. Jeg henstiller dette til Overvejelse.

Der er endvidere et Par Smaapunkter i § 3, nemlig Punkterne b. og f., som jeg af Biavlere og Biavlforeningsfolk er gjort opmærksom paa kunde synes at staa i Modstrid med hinanden. De omhandle Forpligtelsen for Biavleren til at yde de tilsynsførende, de Mænd, der skulle føre Loven ud i Livet, Hjælp ved dette Arbejde. Der siges i det ene Punkt, at den paagældende Udsending er berettiget til for Ejerens Regning at tilkalde Hjælp, hvis Ejeren af de syge Bistader ikke vil hjælpe til med Arbejdet ved Bipestens Bekæmpelse. I og for sig ser jeg ikke, der er nogen særlig Grund til at være Modstander af at paalægge Ejeren denne Pligt, men der kunde jo tænkes Tilfælde, hvor det vilde være vanskeligt eller maaske umuligt for Ejeren at yde denne Hjælp, og Spørgsmaalet bliver da, om man i et saadant Forhold med Rette skal kunne kræve, at han skal være med til at betale Arbejdet.

Jeg ser af Betænkningen, at Kommissionen har overvejet Spørgsmaalet om Erstatning til de Biejere, hvis Bier skulle dræbes, eller som paa anden Maade komme til at lide Tab ved Gennemførelsen af Loven, men at man ikke har ment at kunne foreslaa, at der skal kunne ydes en saadan Erstatning. Det er meget muligt, at det vil føre for vidt at gaa dertil. Jeg tør ikke bestemt udtale mig derfor, men det forekommer mig dog, at der kunde tænkes adskillige Tilfælde, hvor meget vilde tale for, at der blev ydet nogen Erstatning. Der siges ganske vist i Betænkningen, at man ikke kan paastaa, at de Folk, Loven vil komme til at gaa ud over, lide noget egentligt Tab. Det kan fra en Side set maaske være rigtigt nok, men man maa ikke være blind for, at dette, at Bistaderne blive angrebne af Sygdommen og skulle under Behandling, kan komme til at betyde en for de paagældende maaske ret betydelig Nedgang i

deres Indtægter. Jeg skal ikke udtale mig bestemt om, hvorvidt det vil være muligt at komme ind paa at yde Erstatning, men jeg henstiller, om ikke det Udvalg, jeg antager bliver nedsat, kunde overveje denne Side af Sagen og maaske finde en anbefalelsesværdig Vej.

Jeg skal saa til Slut kun udtale Haabet om, at Lovens Haandhævelse maa blive lagt i Hænderne paa praktiske Biavlere. Det vil, naar man skal have noget godt ud af Sagen, sikkert ikke være tilstrækkeligt at holde sig til Folk, der have de teoretiske Kundskaber. Hvis man blot holder sig til dem, der ere i Besiddelse af de teoretiske Kundskaber, frygter jeg for, at man ikke faar det ud af Loven, man ellers kunde faa.

Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag og haaber, at der ved Overvejelserne i Udvalget vil kunne komme noget godt ud deraf.

Aadal: Jeg vil udtale min Anerkendelse af det Arbejde, der er gjortovre paa Falster for at komme til større Kendskab, om det kan lade sig gøre at bekæmpe Bipesten. Jeg vil ligeledes takke den højtærede Minister, fordi han nu saaresolut har forelagt et Lovforslag om dette Emne efter de Forsøg, der have været gjort derovre. Det har jo sikkert stor Betydning for Biavlens Udbredelse her i Landet, om vi kunde faa bekæmpet Bipesten. Thi selv dygtige Biavlere maa tit bukke under i Kampen mod denne Sygdom, naar den rammer deres Bistader, idet det nemlig ikke kan nytte, at en enkelt tumler med sine Bier og faar dem helbredede; naar Naboen Bier smitte dem, faar han hurtig Sygdommen indført igen. Jeg kender flere dygtige Biavlere, som have tabt Modet ved, at de ikke have kunnet naa at faa deres Bier helbredede, fordi de stadig blive smittede igen af Naboen.

Jeg anser det for meget heldigt, at man faar en Lovgivning gennemført om Bipest, og jeg anser ogsaa det foreliggende Grundlag for godt. Jeg skal derfor kun gøre et Par Bemærkninger om Enkeltheder. Jeg er ikke helt sikker paa, at det er nogen heldig Bestemmelse, der staar i § 2 om, at den stedlige Biavlforening skal repræsentere mindst Femtedelen af det paagældende Amts Biavlere med et Staaantal, der udgør mindst Halvdelen af Amtets Bifolk, for at faa Anerkendelse til at optage Kampen mod Bipesten. Efter den sidste officielle Tælling